

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Bíróné dr. Farkas Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Bíróné dr. Farkas Klára ügyvéd) által képviselt felperesnek a dr. Horváth Mária jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Nyugat-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Zala Megyei Bíróságon 8.K.21.534/2006. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. január 5-én kelt 8.K.21.534/2006/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 8.K.21.534/2006/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 757.600 (hétyszázötvenhétezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes vadásztatással foglalkozik, ennek keretében külföldi magánszemélyeknek is nyújt vadászati szolgáltatást, akik egy része éves szerződéssel rendelkező visszatérő vendég, másik része pedig esetenként, egyszeri vadászjegy birtokában vadászik. A felperes által kötött vadásztatásról szóló szerződések nem taglalják külön a vadászati szolgáltatásnyújtást és a trófea termékértékesítést, utalnak az érvényes árjegyzékek szerinti elszámolásra.

A felperes külön vadászati árjegyzéket alkalmazott a belföldi és külföldi vadászok számára. A felperes a külföldi vadászoknak kiállított számlákban a nőivarú és növendék vadak esetében (pl: szarvastehén, szarvasborjú, dämtehén, vaddisznó koca, vagy süldő) trófea illetve termékértékesítést számlázott, és amennyiben sor került az országból történő kiléptetésükre 0 %-os, ellenkező esetben 25 %-os általános forgalmi adót (továbbiakban áfa) számított fel.

Az adóhatóság a felperesnél 2002-2003 évekre vonatkozóan bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként - megismételt eljárásban hozott - első fokú határozatban az adóhatóság kötelezte a felperest 12.626.000 Ft adókülönbözet, 1.500.000 Ft adóbírság, 293.000 Ft késedelmi pótlék, 20.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 8429894327 számú határozatában az első fokú határozatot helybenhagyta. Az alperes érdemi döntését a 1996. évi LV. törvény (továbbiakban Vtv.) 9. § (8) bekezdésében, az 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 6. § (1) bekezdésében 13. § 17/e. pontjában, 35. § (1) bekezdés a/ pontjában, a 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 15. § (3) bekezdésében, a 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 1. § (7) bekezdésében foglaltakra alapította. Az alperes azt állapította meg, hogy a felperes számlázási gyakorlata nem felelt meg a jogszabályi rendelkezéseknek, mivel a nőivarú és fejlődésben lévő nem trófeás vadak kilövése esetén is trófeaértékesítést tüntetett fel a számlákon. A trófeának nem minősülő "vadászsiker jelvények" (pl: süldőfog, kocakampó, gyöngyfog), amelyek a vadászati szolgáltatás keretében átadásra kerültek a vadászati szolgáltatás járulékos részei, ezek tényleges piaci forgalmi értékkel nem rendelkeznek. A "vadászsiker jelvényekre" a felperes árjegyzéke sem tartalmaz díjtételeket, önálló értékesítésükre vonatkozóan a vadászati szerződésekben a felek sem rendelkeztek. Ezek átadásával a felperes ténylegesen olyan járulékos szolgáltatást végzett, amelyekre tekintettel nem volt jogi lehetősége 0 %-os termékértékesítés számlázására, mivel termékértékesítés nem állapítható meg.

Az alperes a felperes által termékértékesítésként kezelt és számlázott bevételt, mint szolgáltatást adóalapként vette figyelembe.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, vagy a hatályon kívül helyezés mellett az első fokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte, vitatta az érdemi döntés jogalapját, eljárási és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozott.

A megyei bíróság azt állapította meg, hogy az alperes határozata a kereset által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért a felperes keresetét elutasította. A megyei bíróságnak - a felperessel egyezően - az volt a jogi álláspontja, hogy az adójogi jogviszonyban, az Áfa tv. alkalmazása szempontjából az alperes által "vadászsiker jelvényeknek" tekintett testrészek is minősülhetnek trófeának. A külföldi vadászokkal kötött szerződések és a részükre elkészített árjegyzékek vadászati szolgáltatásról szólnak, ezekben nem került feltüntetésre a Vtv. 9. § (8) bekezdése alá nem tartozó trófeák értékesítése vagy ára. A nőivarú és növendék vadak esetében lelövési, sebzési, hibázási díj szerepel az

árjegyzékekben, ez tekinthető a vadászati szolgáltatás ellenértékének. A felperes az árjegyzékekben feltüntetett lelövési díjat számlázta le a külföldi vadászoknak a trófeaértékesítés ellenértékeként, a szolgáltatás ellenértékét nem számlázta ki.

A felperes tehát helytelenül állította ki számláit a trófeák értékesítéséről 0 %-os áfa-tartalommal, mivel valójában vadászati szolgáltatást kellett volna számláznia 25 %-os áfa-tartalommal.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte annak hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, vagy az első fokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. A felperes azzal érvelt, hogy a határozatok nem felelnek meg az Áfa tv. 5-7. §-aiban, 8. § (1) bekezdésében foglaltaknak, és fenntartotta azt a jogi álláspontját mely szerint a vadászati szolgáltatást - részvételi díj címén - kiszámlázta.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésére álló iratok alapján dönt (Pp. 275. § (1) bekezdése). A Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot kizárólag a felülvizsgálati kérelem és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül (Pp. 275. § (2) bekezdése).

A Legfelsőbb Bíróság az iratokból a következőket állapította meg: A felperes a peres eljárás során a "vadászsiker jelvények" (trófeák) forgalmi értékét nem igazolta, és nem vitatta, hogy ezek (perrel érintett trófeák) termékértékesítésének ellenértékeként az árjegyzék szerinti lelövési díjat számlázta. A szerződések és az árjegyzékek ugyanakkor a vad elejtésére irányuló tevékenység biztosításáról, vadászati szolgáltatásról szólnak. A szerződésekben és árjegyzékekben trófeaértékesítés, illetve ezek ellenértéke nem szerepel.

A felperes csupán hivatkozott rá, de nem igazolta, hogy a lelövési díjjal a vadászati szolgáltatást teljes körűen leszámlázta volna. A felperes által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján nem a részvételi díj, hanem a lelövési (sebzési, hibázási) díj volt a vadászati szolgáltatás ellenértéke. A szerződésekre és az árjegyzékekre figyelemmel, a felperesnek ezeket kellett volna vadászati szolgáltatásként számláznia.

Az első fokú bíróság tehát a tényállást iratszerűen és jogszerűen állapította meg, okszerű az abból levont ténybeli és jogkövetkeztetése is. Mivel a felperes szerződéseiben és árjegyzékeiben nincs külön termékértékesítés feltüntetve, és ezek ellenértéke nincs meghatározva a vadászati szolgáltatás teljes ellenértéke után 25 %-os mértékű adót kell felszámítani. A felperes számlázási gyakorlata nem felelt meg az Sztv. 15. § (3) bekezdésében, az Áfa tv. 13. § 17/e. pontjában, 28. § (1) bekezdésében, 29. § a) pontjában foglaltaknak.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy alperes és a megyei bíróság az Art. 1. § (7) bekezdése alapján a határozatokkal érintett ügyletek adójogi minősítését helytállóan végezte el, és nem osztotta a felperes adójogi minősítést vitató álláspontját.

Az a tény pedig, hogy a nem Vtv. szerinti trófeák, "vadászsiker jelvények" szerepelnek a vámokmányokban, a felperes kereseti és felülvizsgálati kérelemben kifejtett jogi álláspontját nem igazolja. Az alperes ugyanis megállapításait nem vámügyben, hanem az adójogi jogviszonyban tette meg, mégpedig a felperes számlázási gyakorlatát illetően az irányadó tényállásra és az erre vonatkozó adójogszabályoknak megfelelően.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2008. március 27.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró